

ЗВЯЗДА

Орган ЦК і МК КП(б)Б, ЦВК і СНК БССР

№ 143 (6119) | 23 чэрвеня 1938 г., чацвер | ЦАНА 10 КАП.

БЯЗМЕЖНЫ ЛЮБОУ І ДАВЕР'Е НАРОДА ДА ПАРТЫІ ЛЕНІНА—СТАЛІНА

Вяліка давер'е савецкага народа да сваёй роднай большэвіцкай партыі. Велізарнае палітычнае давер'е, бязмежная любоў і непакінаная адданасць мільёнаў савецкіх патрыётаў да партыі Леніна—Сталіна ва ўсёй сіле сказваюцца асабліва цяпер, калі мы знаходзімся напярэдадні гістарычнай даты 26 чэрвеня — дня выбараў у Вярхоўны Совет, для ўсенароднай урачыстасці і ліванава.

Большэвіцкая партыя — плоць ад плоці, кроў ад кроўі свайго народа. У глыбокім падполлі, не боючыся крывавага тэрору, расстраляў і шпыбені, дарскіх турмаў і сылкаў, большэвікі — верныя сыны рабочага класа — аргувалі пролетарыят, павялі і яго на барышкі, да барацьбы з парызмам, памешчыкамі і буржуазіяй. Большэвікі неслі слова вялікай ленынскай праўды ў сырыя падвалы, дзе туліліся абяздоленыя рабочыя семі; у завольскія карпусы, дзе ў поце і кроўі рабочыя адабывалі багачам сваім эксплуатаатарам; у вёску, дзе прапоўныя селяне гнулі сваю спіну перад памешчыкам і кулаком.

Лічыў на чале мас, слаўная большэвіцкая партыя павяла прапоўных на гістарычнае Кастрычніцкае паўстанне, якое наваўсёды вываляла іх ад прыгнёту, уніжэння і пакут.

У герачных баях на фронтах грамадзянскай вайны супроць унутранага і замежнага контррэвалюцыі, у барацьбе з голадам і разрухай, за аднаўленне гаспадаркі, у барацьбе з трацкіска-бухарынскімі і нацыянал-фашысцкімі бандытамі, у барацьбе за поўную перамогу сацыялізма, за сталінскія пільготы, за перамогу калгаснага ладу, за трыумф ленынска-сталінскай нацыянальнай палітыкі, за росквіт творчых сіл і талентаў савецкіх людзей, за шчасце народа, за радаснае сёння і яшчэ больш светлае заўтра — на ўсіх этапах, усюды савецкі народ бачыў і бачыць у перадавых калонах прадстаўнікоў партыі Леніна—Сталіна.

Сіла комуністычнай партыі — у яе непарушнай сувязі з масамі. У вядомым «Адавае таварышам калгаснікам» таварыш Сталін пісаў:

«Калі-б комуністы замыкаліся ў сваю шарку, адароджваліся сцінай ад беспартыйных, яны загубілі-б усю справу. Калі комуністам удавалася пакрыць сабе славай у баях за сацыялізм, а ворагі комунізма акаваліся разбегамі, то гэта, між іншым, таму, што комуністы ўмелі прычынаць да справы лепшыя людзей з беспартыйных, яны ўмелі чарпаць сілы срод шырэйшых слаўд беспартыйных, яны ўмелі акружаць сваю партыю шырэйшым беспартыйным актывам».

Кожны прапоўны нашай радзімы сваім розумам і сэрцам ўсведамляе і адчувае, што толькі партыя Леніна—Сталіна і савецкае ўлада забяспечылі яму вываленне ад векавага гнёту, эксплуатацыі і пемры, забяспечылі сувесна-гістарычны перамогі сацыялізма.

І імёна таму, што ўсё слаўная партыя барацьбы комуністычнай партыі ёсць гісторыя герачнай барацьбы за інтарэсы і шчасце прапоўных, што гэтым інтарэсам большавікі прысвячаюць усё сваё жыццё — імёна таму савецкі народ бязмежна любіць, высока ценіць партыю Леніна—Сталіна і бязмежна ёй аддан.

На працягу ўсёй сваёй гісторыі комуністычная партыя бліскава апраўдала давер'е народа. Арганізоўваючы і аргувваючы вакол сваіх лоўнаў мільённы масы, партыя вывела нашу радзіму на шырокі шлях вялікіх перамоў сацыялізма, Арганізатарам і вадчым у гэтых перамогах з'яўляецца правалар, настаўнік і друг усіх прапоўных, творца вялікай Канстытуцыі сацыялізма таварыш Сталін.

Сталін — гэта сімвал нашых перамоў. Нз ўсіх перадавых сходаў прапоўных нашай рэспублікі, як і ўсяго Савецкага Саюза, пры адным упамінанні імені вялікага Сталіна ўспамінаецца бора ўсеагульнага захаплення, вялікай чалавечай любі і ўдзячнасці.

Жыватворчыя праменні Сталінскай Канстытуцыі адноўлява лакава грэўны сэрцы ўсіх прапоўных. І 80-гадовыя старыкі, якія на працягу доўгіх дзесяцігоддзяў пакуталі пад гнётам памешчыкаў і капіталістаў, і юнакі, якія аб жудасным мінулым ведаюць

толькі па расказах бацькоў, — з грудзей усіх адноўлява ўсхвалявана вырываюцца гарачыя, натхнёныя словы любі і адданасці партыі Леніна—Сталіна, вялікаму Сталіну.

— Толькі пры савецкай уладзе а стаў жыць як чалавек, — бадзёра гаворыць 74-гадовы калгаснік Антон Стэск. — Раней мяне балітасна эксплуатавалі кулакі. Дзеці мае жылі ў холадзе і голадае. Дзёжко было жыццё. Зусім інакі цяпер. Жыцьцё маё шчаслівае, дзеці мае вучацца. За радаснае жыццё, забяспечаную старасці і шчасце маіх дзяцей я шчыра дзякую комуністычнай партыі і любімаму таварышу Сталіну.

— Разам з усімі, — гаворыць ад імя нашых выбаршчыкаў 18-гадовая Л. Б. Лодысева, — я хачу выказаць сваю радасць і шчасце, што я жыю ў цудоўную Сталінскую эпоху. Хочацца тысяччу разоў выкрыкнуць словы шчырай падзякі творцу нашай Канстытуцыі — любімаму Іосіфу Вісарыявічу Сталіну, які даў нам права на працу, адпачынак і асвету, даў нам радаснае і шчаслівае жыццё ў краіне сацыялізма. І так выкрыкнуць, каб у Чырвоным Крэмллі пачуў таварыш Сталін, з якой радасцю б'юцца сэрцы малых выбаршчыкаў, з якой шчырасцю дзякуем мы Іосіфу Вісарыявічу за шчаслівае юнацтва.

Праз тры дні — 26 чэрвеня — шчаслівы беларускі народ пойдзе да выбарчых урнаў, каб выбраць у свой сацыялістычны парламент лепшых людзей радзімы — кандыдатаў аталінскага блока комуністаў і беспартыйных. Беларускі народ яшчэ раз прадэманструе сваю волю да барацьбы за новыя перамогі сацыялізма і сваю адданасць радзіме, сваю любоў да вялікага Сталіна.

Рыхтуючыся да выбараў, беларускі народ ааірацца на прайздены герачны шлях. 8 жудасна ён успамінае сваё цяжкае жаначкае мінулае. З годнасці і ўсведамленнем сваіх вялікіх правоў ён падлічвае свае гістарычныя перамогі. Дзень 26 чэрвеня будзе днём дамаганасці трыумфа ленынска-сталінскай нацыянальнай палітыкі Беларусі, у мінулым адсталая калонія рускага парызма, цяпер ператварылася ў квітнюючую орданазноўную прапрапоўную сацыялістычную савецкую рэспубліку. Увернаю ў гісторыю беларускі народ набыў сваю дзяржаўнасць. І ведае ён, што сваім шчасцем, сваім радасціям ён абавязан вялікаму Сталіну.

Вяліка і непарушная гіганцкая сіла сталінскага блока комуністаў і беспартыйных. Савецкі народ да канца верыць партыі Леніна—Сталіна. І не будзе на савецкай зямлі жыцця таму, хто пасме пасягнуць на сілу гэтуго Трацкіска-бухарынскай і нацыянал-фашысцкай бандыты — гэтыя подлыя здраднікі, паўзучыя галы — пасмелі паліць свае крывавыя, брудныя лапы на ваваняны савецкага народа. Прадзяжны іудзейскі марылі паларваць веру мільёнаў савецкіх патрыётаў да сваёй партыі. Не вышлі ў трацкісцкіх посу з фамысцкіх перамаў! Асіныя гнёды ворагаў разбураны і будучынічаны да канца. Гарачымі таму — наша слаўная савецкая разведка, пільнасць усюго савецкага народа, яго вера і аргуванасць вакол большэвіцкай партыі і вялікага Сталіна.

Надходзячыя выбары будуць праведзены на аснове самай дэмакратычнай і свеце Сталінскай Канстытуцыі. Беларускі народ выбера ў свой Вярхоўны Совет кандыдатаў блока комуністаў і беспартыйных — самых перадавых, самых стойкіх савецкіх людзей, якія моцна звязаны з народам, пазавяваюць узоры прапоўнага героя і адданасць справе сацыялізма. І першым усенародным дэпутатам будзе той, хто, як Ленін, басстрахны ў баі, бягалітасна да ворагаў народа, праўдывы і чэсны, мудры і непаспешны пры вырашэнні складаных пытанняў, да канца любіць свой народ, — першым дэпутатам будзе таварыш Сталін.

За Сталіна, за яго бліжэйшых саратнікаў — таварышаў Молатава, Варашылава, Калініна, Кагановіча, Андрэева, Мікалая, Ежова і Жданова, за лепшых саноў свайго народа — кандыдатаў сталінскага блока комуністаў і беспартыйных — аднадушна будзе галасаваць беларускі народ. Гэтым самым ён будзе галасаваць за далейшы росквіт нашай радзімы — СССР, за вялікую справу Леніна—Сталіна.

слабая работа па росту партыі і выхаванні новых партыйных кадраў. Вялікае месца на сходе актыва займае пытанне аб фарсаванні будаўніцтва ў горадае. Выступваючы рэзка крытыкавалі кіраўнікоў Могбудрэста за вельмі марудныя тэмпы будаўніцтва і дрэнныя бытавыя ўмовы рабочых-будаўнікоў, за недастатковае рэагаванне палітыка-выхаваўчай работы і адсутнасць сістэматычнай работы са студэнтамі.

Актыв аднадушна адобрыў раённы XVII з'езда КП(б)Б. У прынятай рэзалюцыі партыіны актыву наменш рад практычных мерапрыемстваў па рэалізацыі ў найкарацейшы тэрмін рашэнняў XVII з'езда большэвікоў Беларусі.

ПРАМОВА тав. М. І. КАЛІНІНА

НА ПЕРАДВЫБАРЧЫМ СХОДЗЕ РАБОЧЫХ, ІНЖЫНЕРНА-ТЭХНІЧНЫХ РАБОТНІКАЎ І СЛУЖАЧЫХ ЗАВОДА „СВЯКАБЕЛЬ“ У СВЯРДЛОУСНАЙ ВЫБАРЧАЙ АКТЫВА ГОРАДА ЛЕНІНГРАДА 20 ЧЭРВЕНЯ 1938 ГОДА

Таварышы! У нас пануе выключнае давер'е паміж кандыдатамі і выбаршчыкамі. Мы больш вітаем адзін аднаго, чым з прыстрасем дапытваем адзін аднаго. У асабліва гэта можна сказаць аб адносінах выбаршчыкаў да сваіх кандыдатаў у Вярхоўны Совет. І ўсё-ж вы, як мае выбаршчыкі, управе задалі мне пытанне: Што-ж я, як кандыдат у дэпутаты Вярхоўнага Совета РСФСР, буду рабіць, якую лінію я буду праводзіць у Вярхоўным Совеце РСФСР?

У нас выбары праходзяць зусім інакі, чым у любой капіталістычнай краіне. У капіталістычных краінах нам гавораць: хіба ў вас выбары, у вас балатуруецца толькі адзін кандыдат. Гэтым самым яны імкнунца апарочыць сістэму нашых выбараў. Капіталісты асцерагаюцца гаварыць праўду аб нашай рэалізацыі.

Якая гэта рэалізацыя? Рабочы клас і прапоўныя сялянства, калгаснікі з'яўляюцца гаспадарамі нашай краіны. Гэта — рэальная сапраўднасць. У нас два класы прапоўных, якія нікога не эксплуатауюць, якія самі ствараюць багаці; натуральна, што паміж імі існуе цесны саюз і не можа быць суперніцтва. Рабочы клас стаў гегемонам, г. я. уладаром не толькі матэрыяльных каштоўнасцей, але і ўладаром дум, уладаром мыслей.

Як вылучаюцца кандыдат у дэпутаты Вярхоўнага Совета? Калі гэта ў вёсцы — ён вылучаюцца калгасным саялістам; калі гэта ў горадае — ён вылучаюцца рабочымі і інтэлігенцыяй.

Паколькі рабочы клас з'яўляецца вырашэлем агульных мыслей, то і ўсё насельніцтва ідзе за ідэямі рабочага класа.

Як я, як кандыдат у дэпутаты Вярхоўнага Совета РСФСР, прадстаўлюю сваё выкананне волі рабочага класа? Ва ўсіх маіх дзеяннях, ва ўсіх маіх думках, пры вырашэнні кожнага пытання я заўсёды зыходжу і буду зыходзіць з агульных інтарэсаў рабочага класа. (Бурныя апладыменты).

Кім выражаюцца гэтыя агульныя інтарэсы рабочага класа, хто найбольш ярка іх фармулюе? Мінімум 99 процантаў рабочых нашага Саюза ССР скажуць, што галоўным вырашэлем агульных інтарэсаў рабочага класа і ўсіх прапоўных з'яўляюцца комуністычная партыя, якая адлюстроўвае гэтыя інтарэсы, абараняе іх, указвае верны шлях да канчатковай перамогі рабочага класа ва ўсім свеце. (Бурныя апладыменты). Я з'яўляюся сынам гэтай партыі. (Працяглыя апладыменты).

Можа быць некаторыя з вас палумуюць: Ах, які стары сын. (Смех, апладыменты). Усё-ж такі, таварышы, комуністычная партыя мяне парадзіла і таму я не толькі член комуністычнай партыі большэвікоў, але і з'яўляюся яе сынам. (Апладыменты). Я лічу сваім галоўным і святым абавязкам — быць верным членам нашай партыі. (Бурныя апладыменты).

Комуністычная партыя ёсць адзіная сапраўдная партыя рабочага класа. (Апладыменты). Комуністычная партыя — адзіная партыя, якая абараняе ўсіх прыгнечаных; комуністычная пар-

тыя — адзіная партыя, якая да канца змагаецца за вызваленне ўсіх прыгнечаных. (Апладыменты).

Ва ўсёй сваёй палітычнай рабоце я ішоў і іду за таварышам Сталіным, як за праватром, за тэартыкам, за пр-

у багатага пана — гэта горш, чым быць пабядзе, але гаспадаром. (Апладыменты).

Такі, так сказаць, — груба матэрыяльны бок гэтага пытання. А ёсць яшчэ і высока-ідэйны бок, які, на сутнасці, і дае зародку шматмільённаму народу, скрашвае жыццё кожнага чалавека. Мы-ж жывем не толькі для таго, каб жыць, але жывем і для будучага, мы жывем для поўнай перамогі комунізма ва ўсім свеце. (Бурныя апладыменты). Гэта ідэйная зарадка, гэтыя высокія мэты, якія таяць перад кожным чэсным рабочым, перад кожным спецыялістам, які таяць перад мужчынам, так і перад жанчынай, якія адчувае і ўспрамае наша моладзь, — гэтыя мэты скрашваюць, аблагоджваюць наша жыццё, робяць яго высока-ідэйным. Гэтыя высокія мэты зараджаюць нас той электрычнасцю, якая пабуджае гаварыць. Як хораша яна жыць! (Бурныя апладыменты).

Знасанне таго, што мы з'яўляемся латарскім кіраўніком. Мы ведаем, што наша барацьба дае найбольшыя рэзультаты таму, што мы змагаемся, дзейнічам пад кіраўніцтвам таварыша Сталіна. (Бурныя апладыменты). Волкічы: «Вялікаму Сталіну ура!».

І зараз, перад выбарамі, я вам прама скажу, што ў сваіх дзеяннях я заўсёды буду ісці за большэвіцкай партыяй, буду ісці за таварышам Сталіным. Я думаю, што гэтым я выражу волю рабочага класа. (Бурныя апладыменты).

Вы, мабыць, не раз чулі, як з гэтай трыбуны людзі гавораць, што ў нас радасна жыць. Гэтым словам апладыруюць і па-мойму зусім справядліва. У чым-жа корань гэтай радасці, адкуль яна паходзіць і чаму капіталістычнаму свету недастунца гэта радасць?

Таварышы, мы яшчэ мабыць значна бядней Элзучаных Штатаў Амерыкі. Гэта факт, адмаўляць які мы не будзем. У іх адны аўтамабілі і ва многа разоў больш, чым у нас. Але ў Амерыцы гаспадарамі ўсіх багачыў з'яўляюцца Морганы і іншыя капіталісты. А мы пабядзе, але затое над усім, што толькі мы маем, гаспадарамі з'яўляюцца рабочы клас і сялянства. (Бурныя апладыменты). Усё-ж такі лепш і радасней быць хоць і не самым багатым гаспадаром, але гаспадаром, чым быць толькі батраком, хаця і батраком у самага багатага пана. Быць батраком

авангардам, што мы з'яўляемся ўдзянай брыгадай прыгнечанага чалавечай, сазнанне таго, што мы ідзем ўперад, прабіваем шляхі, пракаладаем дарогу да комунізма не толькі для нас саміх, але і для ўсяго чалавечства, — гэта сазнанне дае нам велізарную пераскрушваючую сілу. (Працяглыя апладыменты).

Мы жывем у капіталістычным акружанні. Тое, што мы адважалі, дасталася нам не лёгка. Вы самі гэта ведаеце. Тое, што мы зараз маем, здабыта нам з велізарнымі афарамі і не толькі цаною працы і нястачы, але і цаною жыцця многіх бласгародных, чэсных пролетарыяў і сялян. Таму мы павінны зрабіць яшчэ больш магутнай нашу краіну, узмацніць свет сацыялізма і аслабіць воракоў свету. Гэта з'яўляецца нашай галоўнай задачай.

Узмацненне сацыялістычнага будаўніцтва ідзе не па адной лініі. Будаўніцтва сацыялізма шматгранна і барацьба з ворагамі таксама шматгранна. Нашым ворагам з'яўляюцца капіталістычны свет. Ён не мірацца з тым, што на адной постай частцы земага шара існуе сацыялістычны лад, што ў нас знічана капіталізм. Ён не толькі пратэстуе супроць гэтага, але імкнецца нас знішчыць. Для таго, каб нам захаваць савецкую ўладу, каб астацца перадавой ударнай брыгадай светнага пролетарыята, нам трэба яшчэ

больш умацаваць нашу краіну. А для гэтага трэба яшчэ многа і многа прапрацаваць. Вельмі многа!

У чым заключаецца гэта работа, да чаго мы павінны імкнуцца? Мы павінны імкнуцца да таго, каб кожны гектар зямлі даваў як мага большую колькасць прадуктаў. Гэта і ёсць умацаванне савецкай дзяржавы і ўдар па капіталістычнаму свету. Трэба, каб кожны завод, кожная фабрыка, кожны цэх выконвалі і перавыконвалі свае планы. Выкананне дзяржаўнага плана, безумоўна, наносіць удар ворагу і павялічвае нашу магутнасць.

Нам патрэбна таксама паліпшаць і якасць прадукцыі. Вось тут знаходзіцца больш 2 тысяч чалавек. Я думаю, што з іх няма ні аднаго, які па крайняй меры хача-б адзін раз у год не скардзіўся на дрэнную якасць прадукцыі. (Смех). Але, таварышы, хто-ж вырабае гэту прадукцыю? У капіталістычным свеце можна сказаць: Вось мярэтнікі, хочучы на гілі! нажыцца! А ў нас? У нас дрэнную якасць прадукцыі можна растлумачыць толькі неахайнасцю. Да гэтага часу яшчэ сёй-той гаворыць: «Ладна, і так зносіць, і так з'ядуць...» А хто будзе насіць, хто будзе есці? Мы-ж самі!

Дык вось, таварышы, мы павінны змагацца за якасць прадукцыі. Толькі тады можна будзе патрабаваць ад другога добрага якасці прадукцыі, калі ты сам навучышся выпускаць прадукцыю толькі добрага якасці. Барацьба за якасць — гэта таксама барацьба за далейшае умацаванне савецкай улады.

Барацьба за якасць павінна быць рабочай барацьбай і асабліва на гэта павінны наіраць профсаюзы. Якасць савецкай прадукцыі павінна быць самай высокай. Усёнь аб'екту нашых прадуктаў. Яна павінна быць скромная, не крыкліва, але ўсё-ж зграбная. Во прыгожасць і мастацтва прывіваюцца не толькі ў тэатрах, кансерваторыях, у музэйных або мастацкіх студыях. Паучце прыгожасці, разуменне мастацтва набываюцца і ў штодзённым ужытку, калі ты бачыш прыгожыя рэчы і карыстаешся імі. Мы, бацькі і мамы, хочам, каб нашы работы сталі вышэй нас у разуменні прыгожасці і мастацтва. Таму трэба змагацца за прыгожасць і мастацтва пры вырабе прадукцыі.

Як дэпутат Вярхоўнага Совета РСФСР, я прыкладу ўсе сілы да вырашэння гэтых задач. Я ўпэўнен, што ўсе мае выбаршчыкі прымуць у гэтым палітычным ўдзел. (Працяглыя апладыменты).

Дазвольце мне ў заключэнне пажадаць, каб 26 чэрвеня наша акруга не паялася ў хваце іншых выбарчых акруг. Я, вядома, хачу-б быць на наш акруга была не зладу, а наперадзю. (Смех, апладыменты). Пастарайцеся, таварышы, каб гэта так і было. (Апладыменты). Калі вы гэтага дабіцеся, — гэта таксама будзе адным з элементаў умацавання савецкага ладу, гэта таксама будзе ўдарам па міжнароднаму капіталізму. (Бурныя апладыменты). пераходзячы ў асацыю. Усе ўстаюць. Рэзюлюцыя волкічы: «Нашаму кандыдату Міхаліу Іванавічу Калініну ура!».

Ленінград, 21 чэрвеня.

КАГАНОВІЦКАЯ ВЫБАРЧАЯ АКТЫВА ГОР. ВІЦБСКА

АДАДЗІМ СВАЕ ГАЛАСЫ ЗА СТОЙКАГА БОЛЬШЭВІКА, ВЕРНАГА СЫНА ПАРТЫІ І НАРОДА

ВІЦБСК, 22 чэрвеня. (Ад нарэспандэнтаў «Звязды»). Сявер імя і мая сячюна ўпрыгожана Грэйт вепорк лядына іржачырвоны оягі. Высяцца партыі вялікага Сталіна, правядыроў партыі і Урада, утапаючыя ў жылых кветках. Іржа стракаціць шматлікія перадавыбарчыя лоўцы!

— Няхай жыць непарушная сталінская дружба народаў шматнацыянальнага Савецкага Саюза!

— Няхай жыць непарушны сталінскі блок комуністаў і беспартыйных! К 4 гадзінам дня сквер ужо быў запоўнен рабочымі калектывамі панчашна-трыкатажнай фабрыкі «КІМ», малазавада, фабрыкі гнутай мэблі, ушляфабрыкі, кагальніцкай, хатнік гаспадарні. Усёго сабралася звыш 8.000 чалавек. Усе яны, шчаслівыя выбаршчыкі Кагановіцкай выбарчай акругі, прышлі соды на сустрэчу са сваім кандыдатам у дэпутаты Вярхоўнага Совета БССР — сакратаром ЦК КП(б)Б тав. Панцелейманам Кандрэцэвічам Панамарэнкам.

У 4 гадзіны дня давераны 2-га выбарчага участка Кагановіцкай выбарчай акругі тав. Мерзалоў К. Д. адкрывае мітынг і першае слова прадстаўляе таварышу П. Н. Панамарэнку.

Горада сустрэты сваім выбаршчыкамі, тав. Панамарэнка сказаў яркую, амястоўную прамову, якая не раз перывывалася бурнымі апладыментамі ў гонар вялікага Сталіна.

З прамовай, прасякнутымі любоўю да радзімы, бязмежнай адданасцю партыі Леніна—Сталіна, выступілі рабочыя малазавада імя «Праўды» тав. А. В. Каган, стэханавы фабрыкі «КІМ» тав. Е. Ф. Багданова, тэхнік фабрыкі «КІМ» тав. В. Кушын, хатнік гаспадарні тт. А. І. Ісакова, А. І. Сідарэнка і іншыя.

Прамоўцы, выказваючы думку ўсіх сабраўшыхся, заявілі, што ў знамянальны дзень 26 чэрвеня аддадуць свае галасы за кандыдата блока комуністаў і беспартыйных тав. Панцелеймана Кандрэцэвіча Панамарэнку і гэтым самым яшчэ раз прадэманструюць сваю аргуванасць вакол комуністычнай партыі і не вялікага правядыра таварыша Сталіна. Уздольнікі мітынга, пад поўная захаплення авачы пасляд прывітальнае пісьмо таварышу Сталіну.

КАГАНОВІЦКАЯ ВЫБАРЧАЯ АКТЫВА ГОР. ВІЦБСКА

АДАДЗІМ СВАЕ ГАЛАСЫ ЗА СТОЙКАГА БОЛЬШЭВІКА, ВЕРНАГА СЫНА ПАРТЫІ І НАРОДА

ВІЦБСК, 22 чэрвеня. (Ад нарэспандэнтаў «Звязды»). Сявер імя і мая сячюна ўпрыгожана Грэйт вепорк лядына іржачырвоны оягі. Высяцца партыі вялікага Сталіна, правядыроў партыі і Урада, утапаючыя ў жылых кветках. Іржа стракаціць шматлікія перадавыбарчыя лоўцы!

— Няхай жыць непарушная сталінская дружба народаў шматнацыянальнага Савецкага Саюза!

— Няхай жыць непарушны сталінскі блок комуністаў і беспартыйных! К 4 гадзінам дня сквер ужо быў запоўнен рабочымі калектывамі панчашна-трыкатажнай фабрыкі «КІМ», малазавада, фабрыкі гнутай мэблі, ушляфабрыкі, кагальніцкай, хатнік гаспадарні. Усёго сабралася звыш 8.000 чалавек. Усе яны, шчаслівыя выбаршчыкі Кагановіцкай выбарчай акругі, прышлі соды на сустрэчу са сваім кандыдатам у дэпутаты Вярхоўнага Совета БССР — сакратаром ЦК КП(б)Б тав. Панцелейманам Кандрэцэвічам Панамарэнкам.

У 4 гадзіны дня давераны 2-га выбарчага участка Кагановіцкай выбарчай акругі тав. Мерзалоў К. Д. адкрывае мітынг і першае слова прадстаўляе таварышу П. Н. Панамарэнку.

Горада сустрэты сваім выбаршчыкамі, тав. Панамарэнка сказаў яркую, амястоўную прамову, якая не раз перывывалася бурнымі апладыментамі ў гонар вялікага Сталіна.

З прамовай, прасякнутымі любоўю да радзімы, бязмежнай адданасцю партыі Леніна—Сталіна, выступілі рабочыя малазавада імя «Праўды» тав. А. В. Каган, стэханавы фабрыкі «КІМ» тав. Е. Ф. Багданова, тэхнік фабрыкі «КІМ» тав. В. Кушын, хатнік гаспадарні тт. А. І. Ісакова, А. І. Сідарэнка і іншыя.

Прамоўцы, выказваючы думку ўсіх сабраўшыхся, заявілі, што ў знамянальны дзень 26 чэрвеня аддадуць свае галасы за кандыдата блока комуністаў і беспартыйных тав. Панцелеймана Кандрэцэвіча Панамарэнку і гэтым самым яшчэ раз прадэманструюць сваю аргуванасць вакол комуністычнай партыі і не вялікага правядыра таварыша Сталіна. Уздольнікі мітынга, пад поўная захаплення авачы пасляд прывітальнае пісьмо таварышу Сталіну.

СХОД ПАРТЫІНАГА АКТЫВА Г. ВІЦБСКА

ВІЦБСК, 22 чэрвеня. 21—22 чэрвеня праходзіў агульнагародскі сход партыйнага актыва г. Віцебска. З дакладам аб выніках работы XVII з'езда КП(б)Б выступіў сакратар гаркома тав. Матлахаў. У спрэчках выступіла 16 чалавек. Таварышы ў сваіх выступленнях, ухваляючы рашэнні XVII з'езда КП(б)Б, у той-жа час ускрывалі недахопы ў рабоце віцебскай партарганізацыі.

Цэнтральным пытаннем у спрэчках было — падрыхтоўка да выбараў у Вярхоўны Совет БССР. Таварышы Байшоў, Вагрыноўскі, Гатуюскі і іншыя зусім правільна крытыкавалі гарадскі камітэт партыі за слабае кіраўніцтва агітатыва і масавай работай на выбарчых участках.

<

БУДЗЕМ ДРУЖНА ГАЛАСАВАЦЬ ЗА КАНДЫДАТАЎ БЛОКА КОМУНІСТАУ І БЕСПАРТЫЙНЫХ!

Сямён Лук'янавіч БАЛАБУТКІН

Кандыдат у дэпутаты Вярхоўнага Савета БССР па Смалевіцкай выбарчай акрузе

Лук'ян Балабуткін паклікаў да сябе 9-гадовага сына і з напускай вясёласцю ў голасе сказаў:

— Вось, хлопчы, — бацька твоя увесь свой век гне сціну на заробках у «лобных людзей», увесь свой век працаваў, а хлеб у хаце быў толькі ў вялікае свята. Скажы, сыноч, і ты папраўду, можа апажахаць сячаўлейшымі. У нашых суседзях (у голасе паўлаўся затосная вянравіць і алошч) будзем пасвіць кароў і свіней...

— Так у 1917 годзе пачалося самастойнае жыццё Сямёна Лук'янавіча Балабуткіна. Сем год прабачаўшы ён у кулацкай у буйной Твэрскай губерні, сем год капіў ён лютую янівасць да мірадаў і калі не халіла япрэпення пераносіць здзекі і насмешкі, вырываўся з драпежных кулацкіх кішчору і ўбег да брата Аляксея ў Нова-Барысаў.

— Ты дома вучыўся? — запытаў алошч Аляксей у Сямёна.

— Вучыўся... пасвіць і даглядаць кулацкую жывёлу...

— Будзем вучыцца чытаць і пісаць тут, у мяне, — рашуча заявіў Аляксей.

У спенах чырвонаармейскай часткі ўпершыню пачаў аваяваць Сямён прамудрасць розных палачак, кружочкаў, дзіўных і смешных выкрутасцаў і знакаў, з якіх складаліся словы і сказанні.

У гэты-ж час Сямён Лук'янавіч першы раз акунуўся ў рабочае асяроддзе. Ён пайшоў працаваць на завод «Комінтэрн» паліаэмікам друку і качагару.

У перапынках, калі ў топіх буйвала гарачае поле, аблізваўшы шырокімі языкамі трубы паравога котла, і калі стрэлка манометра, набліжаючыся да чырвонай рыскі, паказвала патрэбу атмасфернага ціску, а калі тонкі жалезны гвалтэры, усеняся партыйнай арганізацыяй, была прынята падаўляючай большасцю галасоў.

У гэты-ж час у пёмных сенцах ціха шаптаўся:

— Ты яго за глотку ды ў вугал, а я...

— Толькі чыста...

— Ну, ну...

Сход разыходзіўся. Сямён Лук'янавіч рашуча пераступіў парог і накіраваўся бегу да дзвярэй, як раптоўна нейкая рука жалезным салым абхапіла яго руку вышэй локця, вранула ў бок кутка, а другая, шматгрануўшы па вяртаты, нахмуўвала глотку...

Адзінуўшы невядомага, тав. Балабуткін выхапіў наган і выстрэліў уверх...

Пра некалькі дзён пасля гэтага здарэння органы ДПУ была выкрыта контррэвалюцыйная бандацкая шапка. У 1933 годзе пасля скажэння Менскага камуна таварыш Балабуткін ЦК КП(б)Б быў паслан на адну з самых адназначных і гаварных работ — у Смалевіцкую МТС у якасці памочніка начальніка паліаэміка па камсомолу.

Пасля рэарганізацыі паліаэміка ад астацка ў той-жа МТС намеснікам дырэктара па паліаэміі.

У 1937 годзе тав. Балабуткін працуе першым сакратаром Смалевіцкага РК КП(б)Б.

Сямён Лук'янавіч — верны сын свайго народа, бязможа адданы партыі Леніна — Сталіна.

Г. ТАРАН.

Калі прамова загарвару пра новую школу, якая павінна будавацца за кошт самааблання, той-жа голас зноў зноў прабавіў:

— Пайшоў ты... са сваімі школамі... У хаце запанавала непрыемная цішыня.

— Галасуй, таварыш Балабуткін, за самааблання! — закрычал бедняк. Не глядачы на ўсе намаганні кулацкай шапкі прапаноўва, усеняся партыйнай арганізацыяй, была прынята падаўляючай большасцю галасоў.

У гэты-ж час у пёмных сенцах ціха шаптаўся:

— Ты яго за глотку ды ў вугал, а я...

— Толькі чыста...

— Ну, ну...

Сход разыходзіўся. Сямён Лук'янавіч рашуча пераступіў парог і накіраваўся бегу да дзвярэй, як раптоўна нейкая рука жалезным салым абхапіла яго руку вышэй локця, вранула ў бок кутка, а другая, шматгрануўшы па вяртаты, нахмуўвала глотку...

Адзінуўшы невядомага, тав. Балабуткін выхапіў наган і выстрэліў уверх...

Пра некалькі дзён пасля гэтага здарэння органы ДПУ была выкрыта контррэвалюцыйная бандацкая шапка. У 1933 годзе пасля скажэння Менскага камуна таварыш Балабуткін ЦК КП(б)Б быў паслан на адну з самых адназначных і гаварных работ — у Смалевіцкую МТС у якасці памочніка начальніка паліаэміка па камсомолу.

Пасля рэарганізацыі паліаэміка ад астацка ў той-жа МТС намеснікам дырэктара па паліаэміі.

У 1937 годзе тав. Балабуткін працуе першым сакратаром Смалевіцкага РК КП(б)Б.

Сямён Лук'янавіч — верны сын свайго народа, бязможа адданы партыі Леніна — Сталіна.

Г. ТАРАН.

ВЕРНЫ СЫЧ ПАРТЫІ І НАРОДА

ОрША, 21 чэрвеня. (Спец. нар. «Звязда»). 1.500 рабочых, работніц, інжынера-тэхнічных работнікаў і служачых Аршанскага Ільіакамбіната прыйшлі ў свой клуб на перадыбарчы сход, прысвечаны сустрэчы з кандыдатам у дэпутаты Вярхоўнага Савета БССР тав. Н. Я. Наталевічам.

Цэла сустрэты прысутнымі, тав. Наталевіч звярнуўся да сваіх выбаршчыкаў з яркай прамовай.

— Вы вылучылі мяне кандыдатам у дэпутаты Вярхоўнага Савета БССР — гэта для мяне вялікі гонар, — гаворыць тав. Наталевіч. — Дазвольце вынісці вам самую шчырую ўзяцкасць за тое вялікае давер'е, якое вы мне аказалі. Ваша давер'е, якім я даражу і ганаруся, я пастараюся апраўдаць не на словах, а на справе. Гэтае давер'е я перш за ўсё адношу да вялікай партыі Леніна — Сталіна, членам якой я састаю.

Партыя Леніна — Сталіна, наш вялікі настаўнік таварыш Сталін прывялі народы неабсяжлага СССР да радаснага, шчаслівага жыцця, узялі мільёны людзей на велізарную вышыню. Вось і я — ваш зямляк, у мінулым сын беднага селяніна, быў чорнарабочы, узростчаны і выхаваны партыяй Леніна — Сталіна, сацыялістычнай рэалімай, вылучаючы на пост выканаўчага абавязкі старшын ЦВК БССР.

Дае яшчэ, у якой краіне магчыма, каб сын працоўнага мог заняць такі

дзяржаўны пост? Нідзе, апроча нашай Совецкай краіны!

Нама большага шчасця, чым служыць і працаваць у інтарэсах савецкага народа, на карысць далейшага росквіту нашай сацыялістычнай рэалімай. Не шкадуць сваіх сіл буду працаваць над ўмацаваннем магучнасці краіны сацыялізма.

Тав. Наталевіч заклікае сабраўшыхся яшчэ вышэй узяць рэвалюцыйную пільнасць, мацаваць магучасць савецкай краіны і ў дзень 26 чэрвеня галасаваць за кандыдатаў блока камуністаў і беспартыйных.

Апошнія словы прамовай, прысвечаныя вялікаму Сталіну, тонуць у гоме аваяцкі і воклічы прывітанняў у гонар партыі Леніна — Сталіна, у гонар любімага правядыра народаў таварыша Сталіна.

Выступіўшы на сходзе стыханаўцы тт. Ланько В. М., Нікіфарав Е. А. і інш. выказалі велізарную радасць, якую перажываюць усе працоўныя БССР у сувязі з набліжэннем дня выбараў.

У аднадушна прынятай рэзалюцыі сабраўшыхся выказалі сваю любоў і адданасць партыі Леніна — Сталіна, вялікаму Сталіну, сваю гатоўнасць у любую мінуту стаць на абарону сацыялістычнай рэалімай і заявілі, што з радасцю аддадуць свае галасы за кандыдатаў блока камуністаў і беспартыйных.

Дзімітрый Нікіфаравіч БУТЭНКА

Кандыдат у дэпутаты Вярхоўнага Савета БССР ад Лепельскай гарадской выбарчай акругі

Лістапад 1929 года... Недалёка ад Джаліброна, пад горкай, ва ўкрытым месцы размясціўся артылерыйскі ўвад. Яшчэ ўчора ў ваколіцах Джаліброна 24 галізіны з лішнім ішоў мюны бой. Наша доблесная Далёкаўсходняя герайна абараняла савецкія граніцы, граміла і анічала зарваўшыся белайтайскіх і манчжурскіх

мандаіра ўвада Бутэнка тры гарматы залпам б'юць па праціўніку.

Увад супроць рота. Чатырнаццаць супроць ста.

Непрыяцельская рота была анішчана...

1929 год упісаў слаўную старонку ў баявую гісторыю Чырвонаспляннай Далёкаўсходняй арміі. Да вяртальных героіў-ардынасоўцаў прывяліся яшчэ адзін — памочнік камандзіра ўвада Дзімітрый Нікіфаравіч Бутэнка. За гераічную абарону ўсходніх савецкіх граніц, за праўленую пільнасць, хуткую і ўмелую артылерыйскую ў складаных ваянных умовах, за разгром вядомым непрыяцельскай роты ўрад увагароўліў тав. Бутэнка ордэнам баявога Чырвонага Сцяга.

Праходзяць годы. Тав. Бутэнка пажыццёва астаецца ў ралдах нашай доблеснай Чырвонай Арміі. З поспехам закончыўшы ў 1932 годзе артылерыйскае вучылішча, Бутэнка сёння ўжо — старшы лейтэнант. Усё свае вольныя аддэе байцам, падрыхтоўваючы іх у малодшых камандзіраў. Пільна баявым таленавітым камандзіраў з'яўляюцца вучылішча старшага лейтэнанта Бутэнка.

— Нам, — гаворыць тав. Бутэнка, — прадстаіць ваяваць у значна больш складаных умовах, чым раней, і нашы камандзірскія калеры з іх высокаакаёнай баявой і палітычнай падрыхтоўкай з'яўцца рашаючай сілай у разгроме ворага.

Поўнасцю апраўдае тав. Бутэнка сваю высокую назву члена партыі Леніна — Сталіна, у якую ўступіў ён у 1930 годзе. Скромнасць, чупасць, пышчылінаванасць, высокая патрабаванні да байноў і да самога сябе, — усе гэтыя якасці большавіка мае старшы лейтэнант тав. Бутэнка. І за гэта яго паважаюць байцы, ён карыстаецца ў іх вялікім аўтарытэтам і любоўю.

Сына селяніна-бедняка, былога рабочага-цесляра, прайшоўшага вялікую школу ў ралдах нашай доблеснай Чырвонай Арміі — ад ралдовага байца да старшага лейтэнанта, вярната сёння партыі Леніна — Сталіна, гораха любячага сваю сацыялістычную рэалімай і бланітаснага да ворагаў. — Дзімітрый Нікіфаравіч Бутэнка працоўны Лепельшчыны вылучыў сваім кандыдатам у дэпутаты Вярхоўнага Савета БССР.

— Я горды і шчаслівы, — гаворыць тав. Бутэнка, — за тое вялікае давер'е, якое аказалі мне выбаршчыкі. Я і надалей усе свае сілы і вольны аддэе ўмацаванню нашых савецкіх граніц. І калі наступіць грознае галзіна новых бабэ з ворагамі — я аддам усе сілы, а калі спатрэбіцца — то і жыццё для заваявання перамогі, для шчасця любімай рэалімай.

З. ЛАРЫСАУ.

бандытаў, якія дзейнічалі разам з рускай белгавардзейскай.

Вораг быў канчаткова разгромлен, работкі яго схаваліся ў глухих цюнаіных гор, пакінуўшы на полі бітвы тысячы трупаў, мноства вінтовак, зброі, кулямёт, абозы з рознастайным ваянным снаражэннем. На свайі спіне вораг адчуў сілу савецкай зброі. Сёння ціха, але блас Далёкаўсходняй не дрэме. Цішыня ў баявой абстаноўцы выклікае яшчэ большую палаворнась. Пільна вока артылерыста. Заражонныя гарматы — наагагове.

Прайшоў дзень. Надыйшоў зморак. І раптам на алной з вышынь, што ў трох кілометрах на поўдзень ад Джаліброна, з'явіліся чалавечыя постаці. Першым іх заўважыў малоды дваццацічатырохгадовы памочнік камандзіра ўвада тав. Бутэнка. Трое сутак без сна не прытуліў пільнасці малодшага камандзіра.

— Наш? Не. Гэта вораг. Вось ясна бачны афіцёрскія пагоны.

У момант артылерыйскага, Бутэнка павелічальна аб з'яўленні ворага на камандзірскі пункт. Сам-жа аддае каманду: — Зарадзіць гарматы на карпец!

Чакаць нельга. Трэба разбіць ворага імгненна. І па камандзе памочніка ка-

ПРАМОВА СТАХАНАЎЦА-АРМАТУРШЧЫКА тав. В. М. ЛАНЬКО

Таварышы! Увесь беларускі народ 26 чэрвеня з радасцю будзе галасаваць за кандыдатаў блока камуністаў і беспартыйных з поўным уседальненнем. У гэтым самым ён галасуе за свай шчаслівае, радаснае жыццё, за партыю Леніна — Сталіна, за любімага правядыра таварыша Сталіна. Толькі камуністычная партыя і наш баявы таварыш Сталін далі беларускаму народу сацыялістычную дзяржаўнасць і вывелі яго з беднаты і цемры да светлага, шчаслівага, радаснага жыцця.

Паглядзіце, таварышы, як квітнее жыццё навокал. Вось наш Ільіакамбінат, абсталяваны найвышэйшымі машынамі, выраб літаральна па нуцтыры, выраб пасабак калі камбіната — многа прыгожых шматпаварковых дамоў, пабудаваных для нас. І так усюды, па ўсёй рэспубліцы вырастае новыя фабрыкі, заводы, школы, клубы і тэатры для працоўных. Радасна жыць і працаваць у Совецкай краіне, дзе кожнаму забеспячана права на працу, на адпачынак, на асвету.

Мы сардэчна дзякуем роднаму Сталіну за вялікія клопаты аб беларускім народе. У Вярхоўны Савет БССР мы пашлем лепшых людзей краіны, верных і адданных партыі і таварышу Сталіну людзей, якія будуць працаваць у інтарэсах савецкага на-

рода. Вось наш кандыдат таварыш Н. Я. Наталевіч расказаў аб сваім жыцці. Ён — выхадзец з сям'і беднага селяніна, сам працаваў чорнарабочым. У Чырвонай Арміі ён выраб ад ралдова чырвонаармейца да начальніка паліаэміка дзіўлі. Яго выхавала партыя і наша савецкая краіна. Партыя і краіна вылучылі яго на адважны пост в. а. старшын ЦВК БССР.

Вось, таварышы, як у нашай савецкай краіне выраб чалавек, і мы таму не сумняваемся, што наш кандыдат таварыш Наталевіч, як верны сын народа, апраўдае наша давер'е і будзе гарой стаць за справу партыі Леніна — Сталіна, за справу нашай сацыялістычнай рэалімай.

Мы ўсе, як адзін, аддаём свае галасы за кандыдата блока камуністаў і беспартыйных, за таварыша Наталевіча.

Галасуючы за таварыша Наталевіча, мы будзем галасаваць за нашча шчаслівае, радаснае жыццё, за яшчэ больш светлую будучыню, за партыю большавікаў, за нашага ралдовага бацьку і настаўніка — таварыша Сталіна.

Няхай жыве вялікая партыя Леніна — Сталіна!

Няхай жыве наш любімы правядыр і настаўнік таварыш Сталін! (Бурныя апладысменты).

КІНОАРЫСЫ АБ КАНДЫДАТАХ У ДЭПУТАТЫ ВЯРХОЎНАГА СОВЕТА БССР

Менская студыя кінохронікі выпусціла 17 нумароў тэмаў і яных кіножурналаў аб выбарчай кампаніі. У гэтых журналах паказаны агітацыйна-масавая работа на выбарчых участках, вымучыце ў гуртках выбарчага закона, узым стыханаўскага руку на прадырментах і ў калгасе, перадыбарчыя сходы ў Менску, Оршы, Гомелі і ў іншых месцах.

Тры гукавыя журналы і часткова адзін журнал, прысвечаны кандыдатам у дэпутаты Вярхоўнага Савета БССР. У іх дэпутаты кіноарысы аб 18 кандыдатах: Валдыку Каласіні, каласіні малочна-тварынай фабрыцы тав. Кузьма, аб ачурч-ордынасоўце тав. Барушкоў, праф. Мелькі, работнік-стыханаўца тав. Храмой і інш. Кіноарысы накіраваны ў выбарчых акругі, дзе балатуруцца кандыдаты.

Макар Іванавіч БЕЛЯКОЎ

Кандыдат у дэпутаты Вярхоўнага Савета БССР ад Ленінскай выбарчай акругі гор. Бабруйска

15 мая 1929 года — памяты дзень у жыцці Макара Іванавіча Белякова. У гэты дзень — дзень пуску Бабруйскага дрэвапрацоўчага камбіната — ён аскажэ тэрміну. Так і цягнула кучэй на камбінат, да свайі машыны, каб справай адтульшца на ўдары данцака шахцёра, Доўгія дні і ночы Макар абдумваў, што можна ўзяць з рамы звыш таго, што яна дае, як павялічыць прадукцыйнасць працы. І Макар знайшоў...

Ледзь прывітаўшыся з сям'ёй, Макар спытаўся на камбінат. Тут Ефрём Гладшыў ужо апраквіў старыя прадзельныя нормы выпрацоўкі рам. У першы-ж дзень работы бліскача апраквіў іх і Макар Белякоў. Ён дабіўся паскарэння хуткасці абаротаў рам, значных амен у арганізацыі працы, упаралкавання падкацы сыравіны, змянення колькасці перастаовак шп. Макар сістэматычна перавыкоўваў нормы выпрацоўкі ўдвая і больш. За імі пайшлі ўсе рабочыя камбіната.

Высока цэніць савецкая дзяржава самаадданую работу Макара Іванавіча. На месцы маленькай хаты, дзе 46 год пражыў Макар Іванавіч, зварэ стаіць прасторны, светлы дом з 6 пакоіў, пабудаваны камбінатам для свайго старэйшага рабочага-стыханаўца. Ужо два годы Макар Іванавіч штодзень ездзіць на кані на работу і дамоў, — заводкараўніцтва класіфікава аб здароўі тав. Белякова.

Пасля сямі гадзіў работы хапае часу культурна адпачыць, падручыць

канта тэрміну. Так і цягнула кучэй на камбінат, да свайі машыны, каб справай адтульшца на ўдары данцака шахцёра, Доўгія дні і ночы Макар абдумваў, што можна ўзяць з рамы звыш таго, што яна дае, як павялічыць прадукцыйнасць працы. І Макар знайшоў...

Ледзь прывітаўшыся з сям'ёй, Макар спытаўся на камбінат. Тут Ефрём Гладшыў ужо апраквіў старыя прадзельныя нормы выпрацоўкі рам. У першы-ж дзень работы бліскача апраквіў іх і Макар Белякоў. Ён дабіўся паскарэння хуткасці абаротаў рам, значных амен у арганізацыі працы, упаралкавання падкацы сыравіны, змянення колькасці перастаовак шп. Макар сістэматычна перавыкоўваў нормы выпрацоўкі ўдвая і больш. За імі пайшлі ўсе рабочыя камбіната.

Высока цэніць савецкая дзяржава самаадданую работу Макара Іванавіча. На месцы маленькай хаты, дзе 46 год пражыў Макар Іванавіч, зварэ стаіць прасторны, светлы дом з 6 пакоіў, пабудаваны камбінатам для свайго старэйшага рабочага-стыханаўца. Ужо два годы Макар Іванавіч штодзень ездзіць на кані на работу і дамоў, — заводкараўніцтва класіфікава аб здароўі тав. Белякова.

Пасля сямі гадзіў работы хапае часу культурна адпачыць, падручыць

канта тэрміну. Так і цягнула кучэй на камбінат, да свайі машыны, каб справай адтульшца на ўдары данцака шахцёра, Доўгія дні і ночы Макар абдумваў, што можна ўзяць з рамы звыш таго, што яна дае, як павялічыць прадукцыйнасць працы. І Макар знайшоў...

Ледзь прывітаўшыся з сям'ёй, Макар спытаўся на камбінат. Тут Ефрём Гладшыў ужо апраквіў старыя прадзельныя нормы выпрацоўкі рам. У першы-ж дзень работы бліскача апраквіў іх і Макар Белякоў. Ён дабіўся паскарэння хуткасці абаротаў рам, значных амен у арганізацыі працы, упаралкавання падкацы сыравіны, змянення колькасці перастаовак шп. Макар сістэматычна перавыкоўваў нормы выпрацоўкі ўдвая і больш. За імі пайшлі ўсе рабочыя камбіната.

Высока цэніць савецкая дзяржава самаадданую работу Макара Іванавіча. На месцы маленькай хаты, дзе 46 год пражыў Макар Іванавіч, зварэ стаіць прасторны, светлы дом з 6 пакоіў, пабудаваны камбінатам для свайго старэйшага рабочага-стыханаўца. Ужо два годы Макар Іванавіч штодзень ездзіць на кані на работу і дамоў, — заводкараўніцтва класіфікава аб здароўі тав. Белякова.

Пасля сямі гадзіў работы хапае часу культурна адпачыць, падручыць

ца. Толькі ў 1932 годзе, на 46 годзе ўвядзена жыцця, Макар Іванавіч Белякоў навучыўся чытаць і распісвацца. Зара ён свабодна чытае, піша.

Любіць і павяжаюць рабочыя свайго лепшага стыханаўца, заўбедзі прыслухоўваюцца да яго голасу, даяраючы яму. Тав. Белякоў ужо 10 год член горавета, зараз член прэзідыума горавета, член акруговай выбарчай каміі, член ЦП і кандыдат у члены ЦК саюза рабочых лесаліснай прамысловасці.

4-тысячны калектыў рабочых, інжынера-тэхнічных работнікаў і служачых Вабруйскага дрэвапрацоўчага камбіната аднадушна вылучыў свай кандыдатам у дэпутаты Вярхоўнага Савета БССР беспартыйнага большавіка, вяртага сына народа, старога рабочага, лепшага рамшчыка-стыханаўца тав. Макара Іванавіча Белякова. Прапаноўва калектыўна камбіната была гораха падтрымана рабочымі фанернага заводу імя Кірава, заводам № 4 і перадыбарчатай акруговай нарадаў.

Выступіўшы перад сваімі выбаршчыкамі, Макар Іванавіч расказаў аб сваім мінулым жыцці.

6-гадовым класчыком астаецца ён без бацькі. Нязносна праца на цагельным заводзе, нечалавечыя ўмовы жыцця давалі Івана Парфенавіча да губеркулёва. Не маючы сродаў, ён прадаваў прадаваць па калена ў вядзе жыць у цёмнай, халоднай хібары і памёр на 47-м годзе свайго жыцця.

Зусім дзіўнае пачаў працаваць Макар Далмагачу маці пачуў насіць на поўбулоўлях і на цагельным заводзе. Потым свайё пасвіў. У 12 год Макар працаваў ужо на лесаліснам заводзе купца Шэвеля. З 5 галізі раны да 8 вечара пачуў іні абразі ад рам. 10 калеек у дзень атрымліваў за 15 галізі катаржанай работы. Не ведаў Макар, што такое дзіцячыя забавы, гульні, школа.

Пакаштаваў Макар і жыцця беспрацоўнага. Аднойчы, калі ён працаваў памочнікам рамшчыка, лоннула піла Назаўтра раніцай прыказчык заводу падыйшоў да яго і коротка сказаў: — Цяі дадому.

Грошай, вядома, ні калейкі не заплацілі.

У 1907 годзе Макар паступіў на лесалісны завод купца Шостака рамшчыкам. На гэтым-жа заводзе ў 1917 годзе пачалася першая грамадская дзейнасць Макара Іванавіча. А было гэта так: рабочыя пачалі наводзіць свае парадкі на прадпрыемстве. Для сувязі і ўзааднастання дзейнасці з іншымі прадпрыемствамі на заводах выбралі дэпутатаў. Ад лесаліснага заводу рабочымі вылучылі Макара Белякова.

На сходзе прадзельнікоў ад усяг прадпрыемстваў Вабруйска паставалі ўвоцці 8-гадзіны рабочы дзень. Прышоў Макар на завод і рэспублікаў гэтую паставоў рабочым. Рабочыя гораха падтрымалі свайго дэпутата, аталі партыю большавікоў і таварыша Леніна. Назаўтра звычайнага гудка ў 5 галізі раны не было.

Толькі ў 7 галізі быў дан пад'ём, у 8 — пачалася работа. У 5 галізі зямост 8 разыходзіліся з завода.

Не дэбка было ўтрымаць гэтую перамогу рабочым. Але агутаваны падкіраўніцтвам большавіцкай партыі, яны лоўта адстойвалі свай заваяванне.

Толькі Вялікая Сацыялістычная рэвалюцыя ў Кастрычніку 1917 года прынесла поўнае вызваленне.

Найбольш жудасны перыяд у жыцці Макара Іванавіча, як і ўсёго беларускага народа, наступіў у 1919 годзе, калі на вольна ўзымнуўшую зямлю пахваліўшы полчышчы інтэрвентаў.

Паліў разрабллі лесалісны завод забралі і вывезлі машыны, падпалі бумажкі Доўга ігіталі, дапаліталі і ватавалі Макара Іванавіча і іншых рабочых.

Свавольству бандытаў не было праны.

Ніколі не забудзе Макар Іванавіч адэкаў польскіх паноў... Да сёння яго стаіць на абароне свайі ралімы. Комуніст Анаій вартуе захадныя граніцы. Камсомолец Ефеніч служыць на Далбім Ухоладзе ў ралдах РСЧА. На змену ім растуць яшчэ тры сыны. Калі патрэбна будзе — усе яны пойдуч на абарону свайё сацыялістычнай ралімай.

Ф. КАНСТАНЦІАУ.

МАВЬР, 19 чэрвеня. (Спец. нар. «Звязда»)

У аляній дуброве Салоўшчына была праведзена двухтысячная масовая калгасніцкаў Слабодскага сельскага Мазырскага раёна, прысвечаная ладзыхтоўцы да выбараў у Вярхоўны Савет БССР. З 11 галізі раніцы пачалі з'яўляцца ў лес на лаборантых княх, святотна ўпрыгожаных калгасных пільнах і аўтамашынах калгаснікі 7 калгасаў: «Чырвоны партызан», «Калгаснік Мазырскага раёна» і інш. А першая галізі для адбыўся перадыбарчы митынг. З кароткай, але цёплай прамовай выступіў 100-гадовы стары калгаснік калгаса імя Леніна Ц. М. Краскоў:

ПРАМОВА тав. Н. П. БАБРОВА

Таварышы калгаснікі і калгасніцы! Выбаршчыкі Слабодскай выбарчай акругі аказалі мне вялікае давер'е вылучыўшы кандыдатам у дэпутаты Вярхоўнага Савета БССР. Прышоўу вам вялікую падзяку за аказанне мне давер'е. Гэта давер'е я перш за ўсё адношу да нашай партыі, членам якой я з'яўляюся.

І таксама выказваю ад усяго сэрца падзяку нашай роднай камуністычнай партыі і савецкаму ўраду, нашаму бацьку і другу Іосіфу Вісарыянавічу Сталіну за тое, што яны мяне выхавалі, узялі на вышыню з самых нізкоў, як мільёны мые палюных людзей.

Май жыццё — гэта жыццё дзесяцігоддзяў савецкіх людзей.

Нарадзіўся я ў вёсцы Слабада, гэта-жа сельсавета, Мазырскага раёна ў 1910 годзе. Вы ведаеце, таварышы аддасельчане, кім быў мой бацька. Ён быў селянін-бедняк. Дзень і ноч ён працаваў, а жылі ўпрогалала. Яшчэ больш цяжкае жыццё пачалося пасля смерці бацькі. Мне было 7 год. 12-гадовым хлопчыкам я пайшоў працаваць да кулакоў, пасвіў іх жывёлу. Жыццё было цяжкае, кашмарнае, прышлося нямаля перапыніць здзекаў Сітраўдана май жыццё пачалося з 1927 года, калі я кінуў працаваць у кулак. У пайшоў працаваць конюхам у соўтае Слабада.

У 1929 годзе, калі ў соўтае в'еніўся першы трактар, мною авалодала лумка стых трактарыстам і воль я на вечарах халдзіў у гараж і паступоўна авалодваў сталёвым канём. У першую

СВЯТА КАЛГАСНІКАЎ ВЁСКІ СЛАБАДА

Дзякуй роднаму таварышу Сталіну, — кажа тав. Краскоў, — за тое, што ён даў нам такое радаснае, шчаслівае жыццё. Да вялікага свята мы рыхтуемся — да дня выбараў у Вярхоўны Савет БССР. Прышоўу вам вялікую падзяку за аказанне мне давер'е. Гэта давер'е я перш за ўсё адношу да нашай партыі, членам якой я з'яўляюся.

І таксама выказваю ад усяго сэрца падзяку нашай роднай камуністычнай партыі і савецкаму ўраду, нашаму бацьку і другу Іосіфу Вісарыянавічу Сталіну за тое, што яны мяне выхавалі, узялі на вышыню з самых нізкоў, як мільёны мые палюных людзей.

Май жыццё — гэта жыццё дзесяцігоддзяў савецкіх людзей.

Нарадзіўся я ў вёсцы Слабада, гэта-жа сельсавета, Мазырскага раёна ў 1910 годзе. Вы ведаеце, таварышы аддасельчане, кім быў мой бацька. Ён быў селянін-бедняк. Дзень і ноч ён працаваў, а жылі ўпрогалала. Яшчэ больш цяжкае жыццё пачалося пасля смерці бацькі. Мне было 7 год. 12-гадовым хлопчыкам я пайшоў працаваць да кулакоў, пасвіў іх жывёлу. Жыццё было цяжкае, кашмарнае, прышлося нямаля перапыніць здзекаў Сітраўдана май жыццё пачалося з 1927 года, калі я кінуў працаваць у кулак. У пайшоў працаваць конюхам у соўтае Слабада.

ВЫДАТНА ПАДРЫХТУЕМСЯ ДА ДНЯ ВЫБАРАЎ У ВЯРХОЎНЫ СОВЕТ БССР!

ПРАВЕРЫМ ГАТОВНАСЦЬ КОЖНАГА ВЫБАРЧАГА УЧАСТКА! ШЫРЭЙ РАЗГОРНЕМ АГІТАЦЫЮ ЗА КАНДЫДАТАЎ!

БОБРСКАЯ ВЫБАРЧАЯ АКРУГА

ВЫХАВАНЫ ПАРТЫЯЙ І ЛЕНІНСКІМ КОМСАМОЛАМ

КРУПНІ. Сакаваліцкі выбарчы ўчастак № 6 ўпрыгожан сцягамі, лозунгамі, плакатамі, партрэтамі першага кандыдата беларускага народа таварыша Сталіна і яго баявых саратнікаў.

Звыш 500 выбаршчыкаў — старыкі і моладзь, радасныя і гордыя за свайго

шчаслівага калгаснае жыццё, сабраліся на перадвыбарчы сход, прысвечаны сустрэчы з кандыдатам у дэпутаты Вярхоўнага Савета БССР, аграномам Нікалаем Іванавічам Бялевічам.

З вялікай увагай слухалі ўдзельнікі схода прамову свайго кандыдата.

3 ПРАМОВЫ ТАВ. Н. І. БЯЛЕВІЧА

Таварышы выбаршчыкі! Вы аказалі мне вялікае давер'е, вылучыўшы мяне кандыдатам у дэпутаты Вярхоўнага Савета Беларускай ССР. Дазвольце мне запэўніць, што ваша давер'е я з гонарам апраўдаю. На любым участку работы, я ўсе свае сілы буду аддаваць на ўмацаванне нашай краіны, на ўмацаванне калгасу.

Прапоўня Беларусь сустракаюць дзень выбараў з найвялікшымі дасягненнямі. Беларусь, у мінулым пэўная, культурная, прыгнетная калонія царскай імперыі ператварылася ў перадавую квітнюючую ордэнаоносную рэспубліку.

Беларускі народ шчасліў, што геніяльны правальнік працоўных усяго свету таварыш Сталін і яго верныя саратнікі далі годку балатравацца ў дэпутаты Вярхоўнага Савета нашай рэспублікі. Гэты гонар, гэтае давер'е мы, прапоўня Савецкай Беларусі, апраўдаем узорным правядзеннем выбараў у Вярхоўны Совет БССР, большавіцкай работай на ўсіх участках сацыялістычнага будаўніцтва, новымі стыханскімі перамогамі.

Я 4-гадовым хлопчуком застаўся без бацькоў. Мне чалава жабрацтва і голад. І толькі дзякуючы нашай партыі і савецкай уладзе я вылаў на светлую дарогу. Мне выхавала партыя і ленінскі комсамол. Зараз я працую аграномам буйнага насеннаводчага калгаса «Май», прыкладаю ўсе свае малодыя сілы і энергію, каб лепш выканаць даручаную мне работу, змагаюся за далейшы росквіт калгасу.

Наш калгас заваяваў перадавое месца ў раёне і залічан кандыдатам на Усеагульную сельгаспадарчую выставу. У гэтым годзе чакаюць багаты ўраджай. Я заклікаю ўсіх калгаснікаў па-баявому падрыхтавацца да ўборкі, ўбраць ураджай так, каб ні адно зерне не прапала.

Я запэўню вас, дарагія выбаршчыкі, што да канца буду адданым справе партыі Леніна—Сталіна, буду верна служыць свайму народу, свайму радзіме.

Няхай жыве наша родная камуністычная партыя!

Няхай жыве любімы правальнік народаў таварыш Сталін!

Арганізаваная Менскім аб'ямам КІМБЭ аўтаагітацыйна, прысвечаная выбарам у Вярхоўны Совет БССР, наведвала рад калгасу Менскага раёна. НА ФЭДМКУ: удзельнікі агітацыйнага прыбылі ў калгас «Другя вышгодка», Грыцанскага сельсавета. Пасля ўраджайнага свята пачаліся асабныя перагаворы. Фото С. Грыпа.

РАБОТА ПАРТАРГАНІЗАЦЫІ НА ВЫБАРЧЫМ УЧАСТКУ

У дні падрыхтоўкі да выбараў у Вярхоўны Совет БССР партыйная арганізацыя завода ланцугоў Галя арганізавала на выбарчым участку Варшавскай акругі горада Менска 28 гурткоў а ахопам 274 хатніх гаспадынь. Нам удалося ахапіць вучобай усе хатні гаспадынь. Да трох слухачоў, якія не могуць наведаць заняткі гурткоў, накіроўваюцца агітатары на кватэру.

Заняткі ў гуртках праходзяць шэсць разоў у месяц. Наведванне выключна высокае. Па ўсіх гуртках у асноўным закончлі растлумачэнне Палажэння аб выбарах і Канстытуцыі БССР. Як правіла, перад пачаткам кожных заняткаў агітатары абавязкова некалькіх мінут расказваюць слухачам аб міжнародных падзеях. Апрача таго, праводзіцца масавая агітацыя: школы, наравы, мітынгі, на якіх разгортваюцца агітацыя за нашых кандыдатаў у дэпутаты Вярхоўнага Савета БССР.

Вялікі інтарэс працоўных да міжнародных падзей. І мы гэта ўлічваем у сваёй агітацыйнай рабоце. Так, 3 чэрвеня быў праведзены сход выбаршчыкаў, на якім прысутнічала 450 чалавек. Таварышы праслухалі доклад аб міжнародным становішчы.

10 чэрвеня праведзены заняткі, дзе глыбока вывучалі п'ямо камсамольца Іванава і алкава таварыша Сталіна. Гэты невычайны агітацыйны матэрыял уважліва слухалі хатнія гаспадынь. Вывучэнне яго ў гуртках мабілізавае насельніцтва на ўсіммернае ўмацаванне абароннай работы, выхоўвае пачуцці савецкага патрыятызма, пачуцці інтэрнацыянальнай салідарнасці.

21 чэрвеня на занятках агітатары азнамілі слухачоў з тэхнічнай выбароў, яшчэ раз расказвалі аб сваім кандыдаце кампазітару тав. Багатырове.

Партарганізацыя правяла нараду актыва хатніх гаспадынь, на якой прысутнічала 90 чалавек. Народа амеркавала пытанне аб становішчы агітатары на выбарчым участку і наменшы мернамернасці на выпраўленню недахопаў. Актывісты ўдзельнічалі ў штодзённай дапамоце агітатарам. Яны разгартвалі агітацыю за кандыдатаў блока камуністаў і беспартыйных.

На рабоце выраслі выдатныя агітатары. У пачатку выбарчай кампаніі на участку працавала 48 агітатароў, а зараз іх налічваецца 72. Сярод агітатароў 17 камуністаў, 40 камсамольцаў і 15 беспартыйных. Усе яны апраўдваюць укладзеную на іх пачэсную вядучую. Вось, напрыклад, камсамольца Іванова тав. Шэр. Карыстаецца вялікай любоўю сваіх слухачоў. Ён проста і ясна расказвае аб перамогах сацыялізма, аб нашых кандыдатах у дэпутаты Вярхоўнага Савета БССР.

Добра выконваюць партыйныя даручэнні агітатары: беспартыйны рабочы

т. Іотка, тэхдиректар завода беспартыйны тав. Берштан, камсамольца тав. Мізон, камуніст тав. Багдановіч, Пералік лепшых агітатароў можна значна прадэманстраваць. Але гэтага дастаткова, каб паказаць, як партыйныя і непартыйныя большавікі па-сур'ёзнаму адносяцца да даручанай ім справы, як яны з усяй большавіцкай справасцю агітуюць за нашых кандыдатаў у Вярхоўны Совет рэспублікі.

Вырасла актыўнасць нашых слухачоў. Хатнія гаспадынь тав. Крыўчыч раней была слухачом аднаго гуртка, а зараз з'яўляецца выдатным агітатарам. Мы не паслабляем палітычнай агітацыі сярод рабочых і служачых завода, Партком арганізаваў 12 гурткоў, дзе рэгулярна праводзіцца заняткі. Палітычная агітацыя ўзвясца в барацьбе за вытворчы ўдзел.

Наш завод уключыў лагавор на сацыялістычнае саборніцтва в заводам «Ударнік». Рабочы калектыў у гонар выбараў у Вярхоўны Совет БССР абавязваўся выканаць поўнавы план па ўсіх паказальніках да 22 чэрвеня. Гэта выклікала вялікі вытворчы ўдзел сярод рабочых. На заводзе аараз налічваецца 281 стыханавец і 24 ударнік. Намі праведзена нарада стыханцаў, на якой паводзілі вынікі выканання ўзятых абавязавальстваў. План па ўсіх паказальніках выканан поўнасо 17 чэрвеня. Да дня выбараў рабочыя абавязаліся лавь прадукцыі звыш плана на 12 тыс. рублёў.

Асобныя рабочыя паказваюць ўзровень барацьбе за выкананне ўзятых абавязавальстваў. У штампаватчым цеху тав. Прайкевіч выконвае план на 240 проц. тав. Паўлюска—на 225 проц. У абарончым цеху камсамольца тав. Скромны выконвае план на 350 проц. У тэрмічным цеху стары кадравы рабочы тав. Капылюў выконвае план на 250 проц.

Мы ўлічлі ўказанні таварыша Сталіна, што палітыка непаледзена в гаспадары. І з першых дзён падрыхтоўкі да выбараў у Вярхоўны Совет БССР разгортвалі палітыка-масавую работу, пэсна ўзвясваючы яе з выкананнем вытворчага плана. Высокія вытворчыя паказальнікі, дзесяткі новых стыханцаў — вось лепшы падарунак усенароднаму свята Беларускага народа — дню выбараў у Вярхоўны Совет БССР.

На ўсіх мітынггах і сходах працоўных выказваюць гарачую любоў і бязмерную адданасць вялікай партыі Леніна — Сталіна, правальніку працоўных усяго свету—таварышу Сталіну. Гэта валог таго, што працоўныя будуць адданасцю галасаваць за кандыдатаў сталінскага блока камуністаў і беспартыйных.

І. Я. БАРАНСКИ, сакратар парткома завода ланцугоў Галя (Менск).

НА ВЫБАРЧЫМ УЧАСТКУ

Шырока разгартвалася арганізацыйная і агітацыйная работа на Балатнянскім выбарчым участку Журавіцкага раёна.

Памішканне ўчастка добра абсталявана. Гатова 6 кабіна. Есць у дастатковай колькасці літаратура, прысвечаная выбарам, патэфон з пласцінкамі прамовы таварышаў Сталіна і Молатава. Устаноўлена дзяжурства членаў вы-

барчай камісіі, якія даюць алкамы выбаршчыкам на цікавыя іх пытанні. У памяшканні выбарчага ўчастка ёсць таксама радыёўстаноўка. Штодзённая выбарчыя слухачоў «апоўнялі паведамленні па радыё». Агітатары і члены ўчастковых выбарчых камісій праслухалі па радыё доклад тав. Вышынскага аб задачах выбарчых камісій.

На ўчастку працую 26 гурткоў па вывучэнню «Палажэння аб выбарах у Вярхоўны Совет БССР» і Канстытуцыі нашай рэспублікі. Наведвае гурткі 699 выбаршчыкаў.

Да 54 жыхары з гурткімі дзельні прымаваны агітатары для правядзення растлумачальнай работы на даму.

Вялікім аўтарытэтам сярод насельніцтва карыстаецца агітатар-камсамольца тав. Атрубенка, які жыва і цікава праводзіць заняткі.

У сувязі з тым, што асноўная маса выбаршчыкаў працую зараз на полі, агітатары перанеслі туды сваю работу.

У калгасах у сувязі в падрыхтоўкай да выбараў алуваюцца небывалы палітычны і вытворчы ўдзел.

Няма сумнення, што выбары ў Вярхоўны Совет БССР будуць праведзены арганізавана і паспяхова, паказваючы усе сілы і непартыйнасць блока камуністаў і беспартыйных.

І. І. СЛАВІНСКИ, старшыня Балатнянскай участковай выбарчай камісіі Журавіцкага раёна.

ДАСТОЙНА СУСТРЭЦЬ ДЗЕНЬ ВЫБАРАЎ

У цэнтры нашай вёскі Вябічы (Свяцілавіцкі раён) размешчан вялікі калгасны клуб. Тут яра знаходзіцца выбарчы ўчастак. Памішканне вельмі добрае. Пры клубе ёсць чытальная зала, дзе выбаршчыкі могуць пачытаць газеты, кнігі. Побач знаходзіцца будоў.

Па нашаму участку працую 7 гурткоў, дзе вывучаюцца выбарчы сакоў і Канстытуцыі БССР. Апрача гэтага, да кожнай калгаснай брыгады прымаваны чытнікі, якія праводзяць з калгаснікамі чытку газет.

Асабліваю ўвагу агітатары аддаюць рабоце з непісьменнымі і малалітвымі.

Калгаснікі Вябіцкага сельсавета рыхтуюць дню выбараў дастойную сустрэчу. У калгасе пачалася ўмоцненая падрыхтоўка да ўборачнай кампаніі. Многія стыханцаў выконваюць свае нормы на 200—350 проц.

Н. ГАСМАН, А. НАХАБЦАУ.

ЗА РОСКВІТ НАШАГА КАЛГАСНАГА ЖЫЦЦЯ

Выбаршчыкі Першамайскага выбарчага ўчастка Грэскай выбарчай акругі сустрэліся са сваім кандыдатам у дэпутаты Вярхоўнага Савета БССР знат-

най камбайнеркай Грэскай МТС Ольгяй Грыгор'еўнай Давыдоўскай.

3 ПРАМОВЫ О. Г. ДАВЫДОЎСКАЙ

— Дарагія таварышы выбаршчыкі! Давольна мне перш за ўсё пералаць свае шчырыя словы ўдзячнасці за на шветлае, радаснае жыццё нашаму роднаму бацьку і настаўніку любімому таварышу Сталіну.

Давольна мне пералаць вам, мае дарагія выбаршчыкі, сардэчнае ўдзячнасць за вылучэнне мяне кандыдатам у дэпутаты Вярхоўнага Савета нашай рэспублікі.

Я нарадзілася ў вёсцы Пранскі, Труханавіцкага сельсавета, Грэскага раёна. Да наступлення ў калгас бацька мой многа баграчыў, бо пракарміць 7 дзів сям'і з двух гектараў зямлі, справы, як вы самі ведаеце, зусім не лёгкая. Вось чаму, калі ў нашай вёсцы арганізавалі калгас, наша сям'я адной з першых уступіла ў яго. У

наш камбайнерка Грэскай МТС Ольгяй Грыгор'еўнай Давыдоўскай.

Я абіраю вам адказаць на ваша давер'е яшчэ больш актыўна барацьбой за далейшы росквіт нашага калгаснага жыцця.

Няхай жыве непераможны сталінскі блок камуністаў і беспартыйных на прадатках выбарах у Вярхоўны Совет БССР.

Няхай жыве наш мудры правальнік Іосіф Вісар'янавіч Сталін!

ПІСЬМО ПАГРАНІЧНІКАЎ З ДАЛЁКАГА ЎСХОДА

Дарагія таварышы калгаснікі і калгасніцы сельгасармейцы імя Калініна, Жлобінскага раёна, прыміце наша шчырае чырвонаармейскае прывітанне ад пагранічнікаў далёкаўсходніх граніч нашай савецкай радзімы.

Дарагія таварышы! На неабсяжных прасторах вялікага Савецкага Саюза кіпіць зараз гарачая падрыхтоўчая работа да выбараў у Вярхоўны Совет саюзных рэспублік.

Сваім першым кандыдатам у дэпутаты Вярхоўнага Саветаў працоўныя нашых 11 брацічых саюзных рэспублік адданасцю назвалі вялікага Сталіна і яго слаўных баявых саратнікаў таварышаў Молатава, Кагановіча, Варашылава, Ежова, Калініна, Андрэева, Мікаяна, Жданова, Чубара.

У дзень вялікага свята 26 чэрвеня народы РСФСР і БССР, як і ўвесь многанародны шчаслівы савецкі народ, адданасцю прагаласуюць за кандыдатаў сталінскага блока камуністаў і беспартыйных. Яны прадеманструюць сваю згуртаванасць, любоў і адданасць большавіцкай партыі і яе сталінскаму Цэнтральному Камітэту, сваю рэволюцыйную вільнасць і гатовнасць ворагаў народа — траціцкіх-бухарынскіх і буржуазна-нацыяналістычных шпіёнаў — наймітаў фашысцкіх разведка.

Дарагія таварышы калгаснікі! Мы, баіны слаўнага стража далёкаўсходніх граніч — непераможнай Далёкаўсходняй арміі, 26 чэрвеня разам з усімі працоўнымі нашай квітняючай радзімы аддадзім свае галасы за кандыдатаў непарушанага сталінскага блока камуністаў і беспартыйных.

Мы, баіны Асобай Далёкаўсходняй арміі, абавязваемся перад вамі яшчэ лепш авалопаць нашай слаўнай вайскавой тэхнікай, дабіцца выдатных вынікаў у сваёй баявой і палітычнай падрыхтоўцы, каб быць у любы момант гатовымі стаць грудзямі на абарону нашай радзімы і нашай партыі.

Мы заклікаем вас у дзень выбараў аддаць свае галасы за верных сынаў і дачок нашай радзімы, непакінуць барацьбітоў за шчасце народа.

Мы заклікаем вас мношчыць узоры стыханцаўскай працы на вашых калгасных палках, неупушчыць маваць абаронную магутнасць нашай краіны, змагацца за далейшы росквіт нашага калгаснага жыцця.

Жадаем вам паспехаў у вашым шчаслівым і радасным калгасным жыцці.

З прывітанням — чырвонаармейцы Асобай Далёкаўсходняй арміі В. ТНАЧОУ, К. НАРПУХІН, І. ГАНЧАРОВ, І. ЦЫРКУНА, П. ШКІРМАН.

пакіры стала зморваючая спякота і хлопчыкі да знямогі працаваў... Паэзіей ён наймаецца быткам да памешчыка. А тут тое-ж прыгнетанне, тае-ж эксіпластычна...

— Устаньце з аямлі,—прагаварыў ён.— Мулы і кулак адурманяваюць вас. Давяце разам будзем змагацца са стыхіяй...

Баявы камандзір узяўся сам кіраваць аднаўленнем нармальнага жыцця ў горадзе. Ён мабілізаваў і арганізаваў разгубіўшыхся медыцынскіх, культурных і гаспадарчых работнікаў, даваў заданні, выступав перад насельніцтвам. Калі камандзір вяртаўся ў сваё падрададзяленне, яго дэбла суправалжала ўсё насельніцтва Ордубата. І зараз з хваляваннем Фёдар Сяргеевіч успамінае гэты поўны драматызма пагранічны эпізод.

...На пераў заветковавай рубашцы Фёдара Сяргеевіча Папова—юбілейная медаль «XX год РСЧА». Дванацца год з сарака ён адлаў чэснаму і адданаму служэнню справе аховы мірнай і радаснай працы савецкага народа. Тав. Папова ён рэдка зойдзе ў сваім кабінете. Ён то на адным, то на другім участку — там, дзе два слупы падзяляюць два светлы: свет галечы і прыгнетанні і свет шчасця і свабоды.

Апрача свайго службовай работы ён знаходзіць час павываць у пагранічных калгасах, пагутарыць з людзьмі. Непадра та ім насельніцтва любоўна адчуваецца аб ім, непадра калгаснікі, пагранічнікі і ўсе прапоўня Жыткавіцкага раёна адданасцю вылучылі яго кандыдатам у дэпутаты Вярхоўнага Савета БССР.

Надаўна, выступваючы на сходах перад сваім выбаршчыкамі, Фёдар Сяргеевіч расказваў адну сваю гутарку з ярым ворагам савецкай краіны, які быў злоўжон на граніцы.

— У чым-жа ваша шчасце? — раздражона спытаў вораг.

— У барацьбе з вамі,—адказаў тав. Папоў.— Я шчасліў быць верным стражам свай радзімы, дзе ўсе народы — гэта адна дружная сям'я, я шчасліў, што мне дыверзіла савецкая краіна ахоўваць свяшчэнныя граніцы СССР.

У гэтых словах ён аблічча выдатнага большавіка граніцы.

Н. ГАСМАН.

ФЭДАР СЯРГЕЕВІЧ ПАПОЎ

Кандыдат у дэпутаты Вярхоўнага Савета БССР ад Жыткавіцкай выбарчай акругі

Праз радкі лес і кусты, па вузкіх сцежках, ехалі конна чырвоны чырвонаармейцаў. Яны атрымалі баявое заданне — разведкае размяшчэнне дзешнінскай часткі, а таму павольна і асцярожна прабраліся наперад. Прымемны вепарок дуў з Дона і пеціў маладыя твары чырвонаармейцаў. Угначальнаўшы разведку чырвонаармейцаў Фёдар Папоў ехаў наперадзе, быстрым вачыма аглядаючы мясцовасць.

Здалёку паказалася малаўлічкая станица. Фёдар спынуў байноў, а сам малакнай панёсся на ўскрай сямлена дзешніны, ці няма там белых. Вуліца была пустая і безжыццёвая. — Падарожная шчыныя, — падамуў чырвонаармейцаў.

— Добры дзень вам, дружок, — раптам пачуў ён жаночы голас.

З аяна аднаго з дамоў высунуліся дзве галавы, відаць, мужа і жанкі. Жанчына, не перастаючы, запрашала байноў да дом хлеб-соль алвадзях.

— Галубчык, зайдзі, накормім, напойм...

— А скажы мне, цётка, белых няма ў вёсцы, не было? — спытаў Фёдар.

— Не было і няма, — тонам, не выклікаючым падазраення, адказала тая...

Чырвонаармейцы былі вельмі стомленыя і даўно не елі смачнай хатняй стравы. І хацелася аддчыць гадзіну-другую. Не паспелі байноў за стол сесці, як у дом, запыхаўшыся, забягла суседская дзядушчына і з хваляваннем крыкнула:

— Маніш яна, гадзюка, белыя ў вёсцы, бжыцце кутэжы.

Фёдар Папоў глянуў на сваіх таварышоў, якія ўжо ўзялі віноўкі ў рукі. Патрэбна было малакава вырашыць складаную задачу, як вырашыць а сямлена і паведамліць свайі часткі аб рэзультатах разведкі. Мж тым, аліза па адным раздаліся выстралы, і з аяна дома байноў заўважылі набліжэнне групы белых.

— Работы, будзёй трымацца, — сказаў шчыра і спакойна Фёдар Папоў,—памрам, але белым не здадзімся. Па конях! — скамандаваў ён.

І вась пачуўся страшэны палыдняк

— Смелы і адважны ты баец, — заўважыў камандзір.

Ён ласкава глядзеў на Фёдара, гэтага моцна складзенага, высокага, чарнявага, з быстрымі карымі вачыма сляніскага хлапца, які ў лістападзе 1918 года дванаццацігадовым юнаком-добравольцам уступіў у яго частку.—Паўду абараняць савецкую ўладу, — коратка сказаў тады Фёдар. І ў баях супроць банд Дзешніна, Брагеля, Шкюра і Мамантова малады радавы баец Фёдар Папоў быў заўсёды наперадзе, асабістым прыкладам смеласці і адвагі запавядаў чырвонаармейцаў энтузіязмам і воляй да перамогі.

Ніколі Фёдар Папоў не расказваў «таіну» свайі смеласці і чаму ён так жорстка ненавідзіць белых, чаму ён першым рвецца ў бой, пагарджаючы ўсёй небяспечай. Але ўсё-ж аднойчы ён, які і заўсёды коратка, скупа і проста расказваў гатую «таіну». Гэта было ў 1920 годзе, калі яшчэ ішлі баі за савецкую ўладу, і салды чырвонаармейцы, селянін і цяля Верхняа Хава, Варонежскай вобласці, Фёдар Сяргеевіч Папоў падаў у партыйную арганізацыю частку звану аб прыёме яго ў камуністычную партыю. Прышоўся расказаць простую біграфію селяніна-беленіка, дзе збога быў горкім, цяжкім і беспрасветным.

На кавалку неўрадайнай зямлі жыла сям'я ў 9 душ. Родад і холад былі вельмім спадарожнікамі сям'і. Ваўска і маці пайшлі працаваць батракамі да памешчыка, гнулі спіны ад цяжкага і цяжкага ўсё-ж не магі пракарміць сваю сям'ю. 12-гадовым хлопчуком Фёдар сам пайшоў здабываць сабе сродкі на існаванне. Ён перанёс нямаля адзёкаў ад гаспадарчыка-дэкара. У

Панітрум Н. НЕХАЕЎ.

Фёдар Сяргеевіч Папоў, кандыдат у дэпутаты Вярхоўнага Савета БССР ад Жыткавіцкай выбарчай акругі.

